



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз Пр 20/2024
14.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у прекршајном поступку окривљене АА, због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Птз 461/24 од 04.07.2024. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Јагодини Одељење у Свилајнцу 4 Пр 1740/24 од 18.03.2024. године и правноснажног решења Прекршајног апелационог суда Одељења у Крагујевцу I -101 Прж 9481/24 од 18.04.2024. године, у седници већа одржаној дана 14.11.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Птз 461/24 од 04.07.2024. године, као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажна пресуда Прекршајног суда у Јагодини Одељење у Свилајнцу 4 Пр 1740/24 од 18.03.2024. године и решење Прекршајног апелационог суда Одељења у Крагујевцу I -101 Прж 9481/24 од 18.04.2024. године, тако што Врховни суд, на основу одредбе члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима, према окривљеној АА, због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, **ОБУСТАВЉА** прекршајни поступак.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Јагодини Одељење у Свилајнцу 4 Пр 1740/24 од 18.03.2024. године окривљена АА оглашена је одговорном за прекршај из члана 330. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, ближе описан у изреци пресуде, за који прекршај јој је изречена новчана казна у износу од 100.000,00 динара, коју је дужна да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде, у супротном ће суд посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне.

На основу члана 330. став 3. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, окривљеној је изречена заштитна мера забране управљања моторним возилом „В“ категорије у трајању од осам месеци, а на основу члана 330. став 5. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, изречено јој је 14 казних поена и обавезана је на плаћање трошкова прекршајног поступка у паушалном износу од 4.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудне наплате.

Решењем Прекршајног апелационог суда Одељења у Крагујевцу I -101 Прж 9481/24 од 18.04.2024. године одбачена је као неблаговремена жалба браниоца окривљене АА изјављена против првостепене пресуде.

Против наведених правноснажних одлука јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва поднео је захтев за заштиту законитости Пtz 461/24 од 04.07.2024. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев и побијане одлуке преиначи тако што ће према окривљеној АА обуставити прекршајни поступак услед наступања застарелости и одлучити да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

На седници већа о којој је, у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Врховног јавног тужиоца, Врховни суд је размотрио списе предмета, са правноснажним одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца указује да је побијано другостепено решење донето уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима, што је утицало на доношење законите и правилне одлуке.

Из списка предмета произлази да је Прекршајни суд у Јагодини Одељење у Свилајнцу донео пресуду 4 Пр 1740/24 од 18.03.2024. године, којом је окривљену АА огласио одговорном да је учинила прекршај из члана 330. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осудио је на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, те да је Прекршајни апелациони суд Одељење у Крагујевцу одлучујући о жалби браниоца окривљене изјављеној против првостепене пресуде исту одбацио као неблаговремену решењем Прж 9481/24 од 18.04.2024. године. Из образложења одлуке другостепеног суда произлази да је бранилац окривљене, адвокат Милош Кораћевић примио првостепену пресуду дана 01.04.2024. године, а жалбу против првостепене пресуде послао препорученом пошиљком дана 11.04.2024. године, дакле, након истека рока за изјављивање жалбе који је у конкретном случају истицао дана 09.04.2024. године.

По оцени Врховног суда наведени разлози другостепеног прекршајног суда да је жалба браниоца окривљене неблаговремена су нејасни.

Ово из разлога јер се у списима предмета налази решење потражнице „Поште Србије“ у коме је наведено да је пошиљка 03693 од 19.3.2024.године у статусу: уручена пошиљаоцу дана 01.04.2024. године, док нема доказа да је иста уручена примаоцу. Такође у списима предмета се налазе поднесци браниоца окривљене којима обавештава суд да је у том периоду на годишњем одмору и да није у могућности да преузме пошиљку, као и одштампана електронска пошта којом бранилац потврђује да је пресуду Пр.бр.1740/24 примио дана 3.4.2024.године а да је жалбу, према пријемном печату поште, предао 11.4.2024.године.

Имајући у виду да је по протеку рока за чување писмена у Пошти од 5 радних дана, Пошта Србије, 29.03.2024. године, вратила суду првостепену одлуку као неуручену, као и да је првостепени суд - Прекршајни суд у Јагодини, Одељење у Свилајнцу, примио пошиљку назад дана 01.04.2024. године, другостепени суд погрешно рачуна наведени датум као датум почетка рока браниоцу за изјављивање жалбе на пресуду. У конкретној ситуацији Прекршајни суд није поступио у смислу одредби члана 156 - 162. Закона о прекршајима у погледу достављања пресуде, те није ни извршио доставу писмена браниоцу окривљене у складу са наведеним законским одредбама дана 1.4.2024.године, што није уочио другостепени суд поводом жалбе, већ је жалбу изјављену 11.4.2024.године, неосновано оценио као неблаговремену.

На наведени начин Прекршајни апелациони суд, Одељење у Крагујевцу је учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима на штету окривљене што је утицало на доношење законите и правилне одлуке, а како се то основано указује захтевом за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца.

Због учињене повреде одредаба прекршајног поступка, побијана пресуда Прекршајног суда у Јагодини Одељење у Свилајнцу 4 Пр 1740/24 од 18.03.2024. године и побијано решење Прекршајног апелационог суда Одељења у Крагујевцу I -101 Прж 9481/24 од 18.04.2024. године, би требало укинути и предмет вратити првостепеном суду на поновно одлучивање.

Међутим, како је одредбом члана 84. став 1. Закона о прекршајима прописано да се прекршајни поступак не може покренути нити водити ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, а одредбом става 7. истог члана је прописано да покретање и вођење прекршајног поступка застарева у сваком случају када протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост, те како је окривљена АА оглашена одговорном за прекршај који је учињен дана 12.04.2022.године, то је сходно одредби члана 84. став 7. Закона о прекршајима, у конкретном случају протеклом дана 12.04.2024.године наступила апсолутна застарелост вођења прекршајног поступка, па како је услед ове околности искључена свака даља процесна радња у правцу прекршајног гоњења окривљене за предметни прекршај, укидање побијаних правноснажних одлука је беспредметно, те се по правилној примени права поступак мора обуставити.

Имајући у виду наведено Врховни суд је усвојио као основан поднети захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и преиначио правноснажну пресуду Прекршајног суда у Јагодини Одељење у Свилајнцу 4 Пр 1740/24

од 18.03.2024. године и решење Прекршајног апелационог суда Одељења у Крагујевцу I - 101 Прж 9481/24 од 18.04.2024. године, тако што је, на основу члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима, обуставио прекршајни поступак против окривљене АА, због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

С обзиром на овако донету одлуку Врховни суд је, на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима, одлучио да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Из изнетих разлога, Врховни суд је она основу члана 286. став 1. и члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић